

De koster van Civenna

Het leven van de dorpelingen langs het meer bestaat vooral uit hard werken – zo is het nu en zo was het vroeger. In het plaatsje Civenna was het al niet anders. Men kan het de dorpelingen dan ook niet zwaar aanrekenen dat ze de zondagse mis nog al eens verzuimden. Toch was dit gedrag een doorn in het oog van de pastoor van Civenna. De brave pastoor werd uiteindelijk bij de bisschop ontboden om uit te leggen waarom zijn parochianen zich zo zelden in de kerk vertoonden. Door deze vraag in verlegenheid gebracht, zon hij met vernieuwde energie op middelen om de godsdienstijver van zijn kudde wat aan te wakkeren. Na lang peinzen kreeg hij tenslotte een geniale ingeving, een plan dat als het zou slagen zonder enige twijfel zoveel opzien zou baren dat geen van zijn parochianen het ooit meer zou vergeten.

Hij riep de koster bij zich en zei: “Luister goed! Je klimt deze week op het dak van de kerk en maakt een opening in de dakbedekking, vooraan in het midden zodat er tijdens de dienst niemand onder zit. Als men je mocht zien, zeg je maar dat je een kleine reparatie moest uitvoeren. Zondag zorg je er voor dat je vóór de aanvang van de mis op het dak verborgen zit met een mand hooi en een doos lucifers. Luister dan goed naar mijn preek, ik zal ze er eens goed van langs geven en op een gegeven ogenblik roep ik: Vuur, daal af om dit zondige volk te straffen!”

Zo gezegd zo gedaan – op een gegeven moment heft de pastoor zijn handen ten hemel en roept: “Vuur, daal af om dit zondige volk te straffen!”, en vrijwel onmiddellijk valt er een brandende massa omlaag tussen het hoofdaltaar en de eerste kerkbanken, tot grote ontsteltenis van alle parochianen. De vrouwen gillen en iedereen slaat een kruis. Maar dan overdrijft de pastoor in zijn enthousiasme door nog eens luidkeels te roepen: “Vuur, daal af om dit zondige volk te straffen!”. Het wordt op slag doodstil in de kerk tot er een benauwde kreet vanaf het kerkdak klinkt: “Heer, ik heb geen hooi meer!”.